

PHẦN 11 - SINH BẮC TỬ NAM

Đặng Chí Hùng (Danlambao) – Những ngày cuối tháng 7 hàng năm ở Việt Nam đã mấy chục năm qua, Đảng Cộng Sản thường lấy ngày 27/7 làm ngày gọi là "Thương binh Liệt sỹ". Ngoài miệng thì Đảng Cộng Sản nói là "*Tri ân gia đình Thương binh Liệt sỹ, mẹ Việt Nam anh hùng*". Nhưng thật ra đây chỉ là một trò lừa dối để tiếp tục mị dân nhằm che mờ đi tội ác của Đảng đã đẩy hàng triệu thanh niên Miền Bắc tới những cái chết oan uổng mà thôi!

Trong không khí của những ngày cuối tháng 7 năm 2013, tôi muốn gửi tới tất cả các chiến sỹ Bộ đội Cộng sản nói chung, các Thương binh và gia đình các Liệt sỹ, Mẹ Việt Nam anh hùng nói riêng một điều: "*Tất cả đều là nạn nhân của Đảng Cộng Sản, Đảng Cộng Sản đã lợi dụng tình yêu nước của người Việt Nam trong đó có những gia đình và chiến sỹ Bộ đội để đẩy họ vào cuộc chiến phi nghĩa để rồi một đi không trở lại hoặc thành tàn phế*". Nhưng những sự hi sinh đó đem lại điều gì? Đó là một đất nước Việt Nam hoang tàn, nghèo đói, độc tài và tham nhũng. Xa hơn nữa là Việt Nam đã sắp thành một tỉnh của Trung Cộng sau khi đã mất Hoàng Sa- Trường Sa, Thác Bản Giốc, Ải Nam Quan... cho chính anh bạn vàng của nhà cầm quyền Cộng Sản. Bài viết này bày tỏ nỗi lòng cảm thông với những ai đã từng là lính, đang là lính, những bà mẹ mất con, những người đi không trở về và cả những ai trở về không lành lặn vì tất cả đều là nạn nhân của Sinh Bắc Tử Nam.

I. ĐẢNG LỪA DỐI TẤT CẢ

Điểm lại những gì sau cuộc chiến cho đến hôm nay thì chúng ta cũng thấy rất rõ ràng một điều là người Mỹ vào Việt Nam chỉ muốn có một Việt Nam tự do và dân chủ như cách họ làm với Nam Hàn, Nhật, Tây Đức (cũ) vv...mà thôi. Và hẳn chúng ta cũng dễ dàng nhận ra Việt Nam Cộng Hòa là một bước đi đúng đắn để đưa tới một Việt Nam giàu mạnh, thật sự tự do và độc lập. Nếu ai còn chút bản khoăn vui lòng quay lại đọc "Những sự thật cần phải biết" Phần 2, 3, 4 cùng với "Những sự thật không thể chối bỏ" Phần 12, 13 sẽ rõ điều này. Chính vì vậy trong bài viết này, tôi muốn nhắc lại và bổ sung một lần nữa để khẳng định những gì

Đảng Cộng Sản đã lừa dối nhân dân Việt Nam để gây ra hàng triệu cái chết của thanh niên Miền Bắc và nỗi đau của ngày “Thương binh Liệt sỹ” ngày hôm nay chính là do Đảng Cộng Sản gây ra. Để thấy rõ quyết tâm của Đảng trong việc đánh Mỹ và phá tan Dân chủ Tự do tới người Việt Nam đến người cuối cùng, chúng ta có một số bằng chứng rất rõ nét sau đây.

Thứ nhất, để khẳng định tinh thần “Đánh Mỹ đến người Việt Nam cuối cùng” thì chính Lê Duẩn đã phải thừa nhận “Ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô, Cho Trung Quốc”. Điều này được tiếp nối từ việc Hồ Chí Minh khẳng định một cách điên cuồng “Sẵn sàng đốt cả dãy Trường Sơn để chống Mỹ”. Chính vì Hồ và Đảng Cộng Sản Việt Nam muốn chiếm quyền độc tài nên phải ra sức làm tay sai cho Tàu chống Mỹ. Hồ và Đảng biết rằng theo Mỹ thì có tự do nhưng Đảng Cộng Sản không tự tung tự tác được, còn theo Tàu thì Hồ và Đảng có ngai vua đè đầu cưỡi cổ nhân dân. Chính vì vậy theo một tài liệu do Đảng Cộng Sản ấn hành, Việt Minh đã để lại Miền Nam 60.000 Đảng viên (trích trong Tổng Kết Cuộc Kháng Chống Thực Dân Pháp, Thăng Lợi và Bài Học, Hà Nội, 1996): *“Cán bộ và Đảng viên được đặt dưới quyền lãnh đạo của Đồng chí Lê Duẩn, Bí thư Xứ Ủy Nam Bộ. Vào ngày cuối cùng của thời hạn tập kết ở Cà Mau, sau khi chúng ta đánh lừa địch bằng cách giả bộ lên tàu tập kết, Đồng chí Lê Duẩn đã tìm cách rời khỏi tàu vào lúc nửa đêm để ở lại”*.

Như vậy, rõ ràng Miền Bắc đã chuẩn bị tấn công Miền Nam ngay khi Hiệp Ước Genève chưa kịp ráo mực, chứ không phải vì Miền Nam không chấp nhận Tổng tuyển cử vào năm 1956 hoặc vì có sự hiện diện của Quân đội Hoa Kỳ tại Miền Nam mà Đảng Cộng Sản luôn tìm cách tuyên truyền mị dân.

Thứ hai, để tiếp tục khẳng định cho chủ trương đánh Mỹ giúp Trung Cộng thì chính Tướng Nguyễn Trọng Vĩnh trên trang của Học viện Hành chính Quốc gia Việt Nam tại Hà Nội có tên: (hanhchinh.com.vn) có một bài viết nói về phát biểu của Tướng Nguyễn Trọng Vĩnh - nguyên Đại sứ Đặc mệnh Toàn quyền Việt Nam tại Trung Quốc từ năm 1974 đến năm 1987. Trong bài viết có đoạn Tướng Vĩnh phát biểu: *“Giúp nhiều như vậy, một mặt họ bắt ta phải hàm ơn, phải đi theo; mặt khác, buộc ta phải lệ thuộc họ về phụ tùng nguyên liệu. Vì vậy họ tiếp tục giúp ta về tiền và vật chất mãi đến khi chúng ta giải phóng hoàn toàn miền Nam...”*

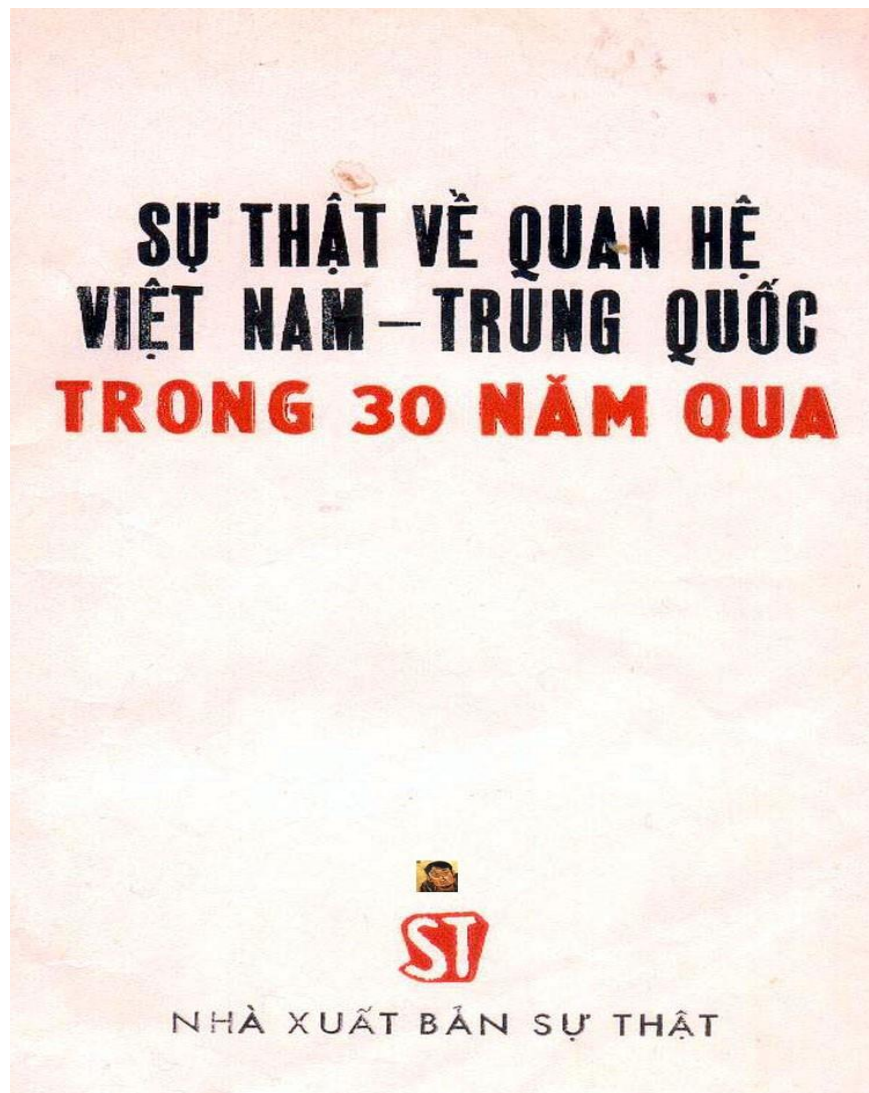
“Sau khi ta ký Hiệp định Giơ-ne-vơ, nước ta chia làm hai miền, Trung Quốc gợi ý ta xây dựng miền Bắc trước và thực hiện trường kỳ mai phục ở chiến trường miền Nam. Ý đồ là giữ chúng ta luôn ở thế yếu thì họ mới dễ khống chế (vì ta chỉ có một nửa nước). Họ không muốn ta hoàn toàn giải phóng miền Nam, thực hiện thống nhất toàn vẹn lãnh thổ, trở thành một nước mạnh tuột khỏi tay Trung Quốc...”

“Sau Tết Mậu Thân, khi Mỹ dao động quyết tâm, ta cũng thấy có thời cơ thương lượng, thì Trung Quốc không muốn ta đàm phán mà muốn ta “đánh Mỹ đến người Việt Nam cuối cùng” vừa để cho ta kiệt quệ vừa để Mỹ sa lầy phải tìm đến Trung Quốc.” [1]

Qua 3 đoạn trích lời của một vị Tướng của Quân đội Nhân dân Cộng Sản, là người nằm trong guồng máy của Đảng, chúng ta thấy Trung Cộng đã muốn kìm hãm sự phát triển của Việt Nam và muốn chia đôi đất nước dẫn đến chiến tranh huynh đệ tương tàn. Chính câu nói **“Trung Quốc muốn đánh Mỹ đến người Việt Nam cuối cùng”** đã nói lên âm mưu của Trung Cộng.

Trong khi đó thì chính chính Đảng Cộng Sản Việt Nam cũng đã thừa nhận việc Mỹ hoàn toàn không có khả năng can thiệp trực tiếp vào Việt Nam sau khi chiến tranh Triều Tiên kết thúc. Tại sao VNDCCH lại phải bán HS-TS cho Trung Cộng (1958) để gây chiến? Vì đó thực chất là một cuộc chiến phi nghĩa gây đau thương cho Dân tộc. Bằng chứng cho thấy Đảng Cộng Sản công nhận trước 1965 thì Mỹ không có khả năng trực tiếp can thiệp quân sự vào Việt Nam được thể hiện Trong cuốn "Sự thật về quan hệ Việt Nam - Trung Quốc trong 30 năm qua" (NXb Sự thật - Cơ quan của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam) có viết:

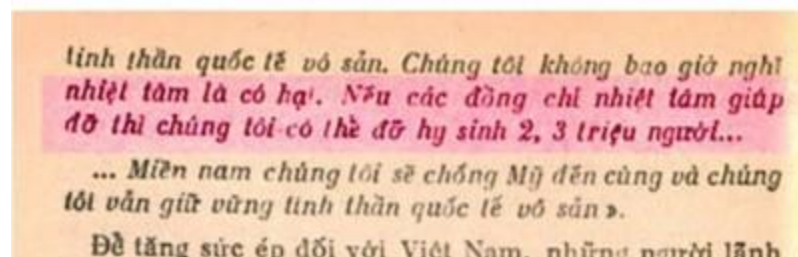
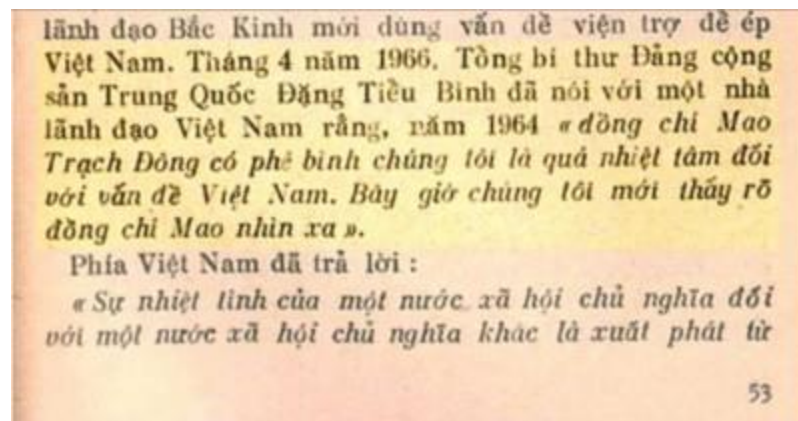
"Sự thật là sau cuộc chiến tranh Triều Tiên, Mỹ không có khả năng can thiệp quân sự trực tiếp vào Đông Dương" [2]

Chính điều vô lý này đã được Đảng Cộng Sản khẳng định trong sách Lịch sử của mình. trong bộ môn Lịch sử chương trình Lớp 12, Đảng Cộng Sản Việt Nam tuyên truyền: "Mặt trận Giải phóng Miền Nam" thành lập ngày 20/12/1960 với mục tiêu "Đấu tranh chống quân xâm lược Mỹ và Chính quyền tay sai, nhằm giải phóng miền Nam, thống nhất đất nước". Nhưng thực chất thì sao? Năm 1961 khi ông Ngô Đình Diệm ký Hiệp ước Quân sự với Mỹ, thì miền Nam lúc đó chỉ có các Cố vấn Mỹ và một ít quân mang tính yểm trợ (US Support Troopes) với nhiệm vụ chính là xây dựng phi trường, cầu cống, đường sá...

Mỹ chỉ bắt đầu đưa quân vào miền Nam từ năm 1965, sau khi ông Ngô Đình Diệm qua đời do cương quyết từ chối không cho Mỹ trực tiếp can thiệp quân sự. Điều này ai cũng biết cả. Quân Mỹ thực sự đổ quân vào Miền Nam sau sự kiện Vịnh Bắc Bộ năm 1964 và để giúp VNCH chống lại cuộc chiến đang ngày càng leo thang của Cộng Sản ở Miền Nam. Vậy thì vào thời điểm 20/12/1960, làm gì có bóng dáng Lính Mỹ nào ở Miền Nam, làm gì đã có ai xâm lược mà chống? Đảng Cộng Sản phải chống ai, chống cái gì vào năm 1960? Chính sự mâu thuẫn trong lời nói của Cộng Sản cũng cho ta thấy bản chất nói dối, lật lọng trong việc kích động chiến tranh phi nghĩa tại Việt Nam. Và đây chính là cái bẫy đẩy hàng triệu người vào con đường địa ngục.

Thứ ba, cũng là để khẳng định thêm mộng bá quyền của Cộng Sản Trung Cộng tại Việt Nam, mượn tay chính thanh niên Miền Bắc nghe theo tiếng gọi yêu nước để cộng sản Việt Nam lợi dụng chúng ta cần phải thấy đó là Trung Cộng đã chỉ đạo Đảng Cộng Sản làm điều này. cuốn sách "MAO: The Unknown Story". Sách được phát hành năm 2005 do hai Nhà xuất bản Anchor Books và Random House của tác giả Jung Chang và Jon Halliday. [3]

Xin phép được trích lại đoạn trong cuốn sách trang 470 mà tác giả **Truyền Tấn** đã trích: "Có một nơi gần Trung Quốc, nơi đã có người Mỹ, đó là Việt Nam. Cuối năm 1963, Miền Nam Việt Nam có khoảng 15, 000 Cố vấn Quân sự Mỹ. Kế hoạch của Mao là tạo tình huống làm cho Mỹ phải gửi thêm quân đội vào Miền Nam, ngay cả có thể xâm chiếm Miền Bắc giáp giới với Trung Quốc. Được như vậy, nếu Mỹ oanh kích những căn cứ nguyên tử của ông ta, Bộ binh Trung Quốc sẽ tràn vào Việt Nam và bao trùm quân Mỹ như đã xảy ra ở Chiến tranh Triều Tiên.

Để thực hiện kế hoạch này, năm 1964 Mao thúc ép CSVN đẩy mạnh Chiến tranh Đông Dương. Mao huấn thị Bắc Việt tránh đụng độ lớn, và cào xới khắp diện địa... biến thành cuộc chiến rộng lớn là tốt nhất. Mao bảo Bắc Việt phải đưa thêm Bộ Đội vào Miền Nam, và đừng sợ sự can thiệp của Mỹ. Ông ta nói, cùng lắm là như Chiến tranh Triều Tiên. Bộ đội Trung Cộng đã sẵn sàng. Nếu Mỹ tấn công Bắc Việt, Bộ Đội Trung Cộng sẽ tràn qua ngay, họ đang muốn có chiến tranh."

Chỉ cần đọc những phần trích dẫn thì chúng ta sẽ thấy 2 điều chính Mao chỉ huy Hồ đưa quân gây chiến với Miền Nam. Và trong cuốn sách "Sự thật về quan hệ Việt Nam - Trung Quốc trong 30 năm qua" của Nhà xuất bản Sự Thật công bố 14/10/1979, phụ trách bản thảo đưa in là Phạm Xuyên và Đình Lai có đoạn: và "Chủ tịch Mao Trạch Đông còn khẳng định trong

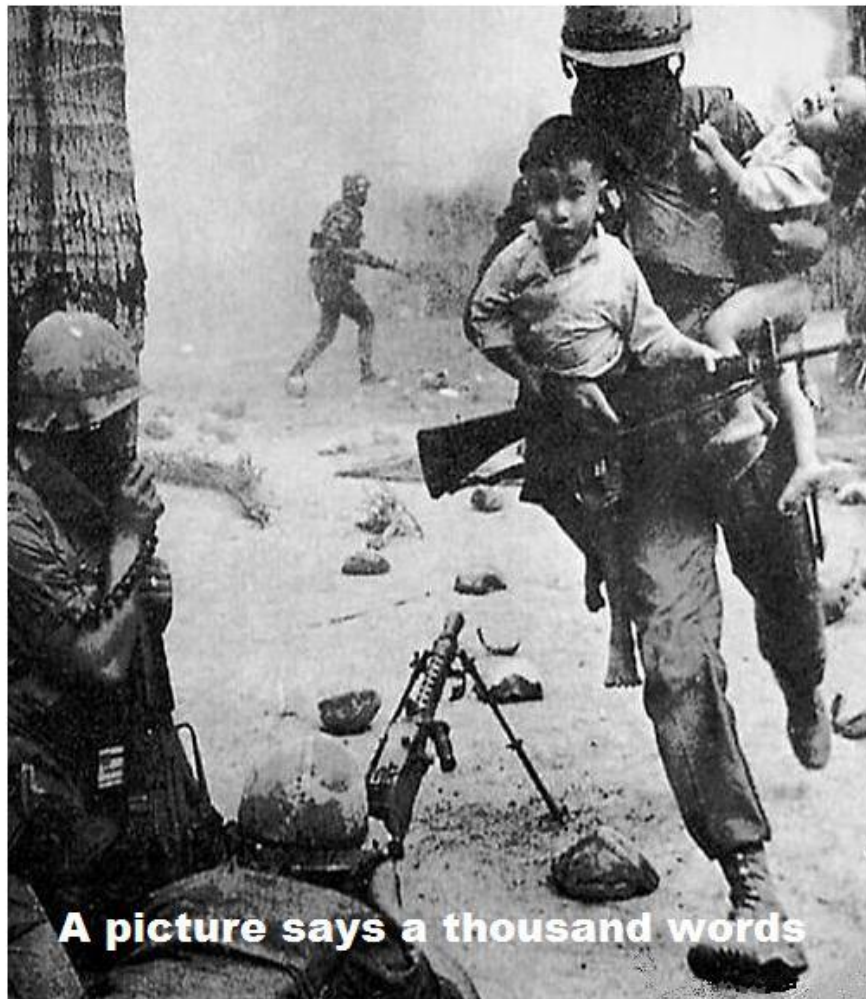
cuộc họp của Bộ Chính trị Ban chấp hành Trung ương Đảng Cộng sản Trung Quốc, tháng 8 năm 1965: *"Chúng ta phải giành cho được Đông nam châu Á, bao gồm cả Miền Nam Việt Nam, Thái Lan, Miến Điện, Malayxia và Singapore... Một vùng như Đông Nam Châu Á rất giàu, ở đây có nhiều khoáng sản... xứng đáng với sự tổn kém cần thiết để chiếm lấy... Sau khi giành được Đông Nam Châu Á, chúng ta có thể tăng cường được sức mạnh của chúng ta ở vùng này, lúc đó chúng ta sẽ có sức mạnh đương đầu với khối Liên Xô-Đông Âu, gió Đông sẽ thổi bạt gió Tây..."*

Trong cuốn sách có tên gọi tạm dịch ra tiếng Việt *"Liên Xô- Trung Quốc và Việt Nam, vấn đề chưa được biết"* của tác giả người Nga, **Ruslan Kobachenko**, Nhà giáo kiêm Nhà nghiên cứu lịch sử Châu Á từng giảng dạy tại Đại học Minsk-Nga, ông cũng là Đảng viên Đảng Cộng Sản Liên Xô. Cuốn sách này đã được Nhà xuất bản Lịch sử của Liên Bang Nga xuất bản năm 1995, có đoạn trong trang 235 như sau: *"Trung Quốc muốn Việt Nam không toàn vẹn và nội chiến. Họ muốn chúng ta (ý nói Liên Xô) phải suy yếu khi đối đầu với Mỹ và Việt Nam là con bài trong tay họ"*.

Điều này cho thấy chính những người Cộng Sản Nga cũng đã công nhận rằng Trung Cộng âm mưu về một Việt Nam suy yếu để họ lợi dụng cho mục đích bành trướng. Và cuộc chiến với người Mỹ thực chất là Cộng Sản Việt Nam theo lệnh Trung Cộng đánh chiếm Miền Nam, đánh nhau với Mỹ tới người Việt Nam cuối cùng mà thôi.

Thứ tư, Lê Khả Phiêu đã từng nói: *"Lớp tuổi 20 hiện nay hãy thể hiện lòng biết ơn sự ngưỡng mộ của mình với những người đi trước, những Anh hùng Liệt sĩ bằng hành động và trái tim của tuổi trẻ..."* chỉ nhằm biện minh cho việc nướng sức thanh niên tuổi trẻ vào con đường "Sinh Bắc Tử Nam" không có đường thoát. Và thực chất cái hình ảnh 'Mỹ - Ngụy' tàn ác mà Cộng Sản gieo vào nhận thức của lớp trẻ Miền Bắc trước năm 1975 như thế nào? **Hãy nhìn để thấy "sự tàn ác" của Mỹ - Ngụy:**

A picture says a thousand words

II. SINH BẮC TỬ NAM

Sau khi nhận lệnh từ quan thầy là Liên Xô và Trung Cộng, đặc biệt là theo lời xúi giục của Bắc Kinh thì Hồ và Đảng Cộng Sản đã cho thấy dã tâm của mình là sẵn sàng đẩy thanh niên Miền Bắc vào con đường chết và xa hơn nữa là mượn súng ngoại bang về bắn giết chính đồng bào Miền Nam. Có một câu hỏi mà đến nay chưa có một lãnh đạo cầm quyền Cộng Sản nào dám công khai trả lời cho người dân biết đó là: AI LÀ NGƯỜI GÂY CHIẾN TẠI VIỆT NAM?. ở phần I chúng ta thấy rõ ràng Đảng Cộng Sản theo lệnh quan thầy gây chiến, cũng chính bởi vậy họ đành im lặng trước câu hỏi này, và những luận điệu đổ thừa cho người Mỹ đã trở thành vô nghĩa. Hậu quả của chính sách nhuộm đỏ điên cuồng này là hàng triệu người đã ngã xuống oan uổng vì lòng yêu nước đặt sai chỗ.

Thứ nhất, trong cuộc phỏng vấn Tạp chí George năm 1998, chính **Tướng William Childs Westmoreland** - Tư Lệnh Bộ chỉ huy Cố vấn Quân sự Mỹ tại Miền Nam Việt Nam- về Tướng Võ Nguyên Giáp của Quân đội Cộng Sản như sau: *"Of course, he was a formidable adversary.... By his own admission, by early 1969, I think, he had lost, what, a half million soldiers? He reported this. Now such a disregard for human life may make a formidable adversary, but it does not make a military genius. An American commander losing men like that would hardly have lasted more than a few weeks"*. Xin được tạm dịch là: *"Dĩ nhiên, ông ta là một đối thủ (kẻ thù) ghê gớm.... Với sự thừa nhận của chính ông ta, đến đầu năm 1969, tôi nghĩ, ông ta đã mất nửa triệu lính? Ông ta đã báo cáo điều này. Hiện tại, một sự coi thường mạng người như thế có lẽ sẽ tạo nên một đối thủ (kẻ thù) ghê gớm, nhưng nó không tạo nên một thiên tài quân sự. Một người chỉ huy Mỹ mất lính như vậy sẽ rất khó khăn trong vài tuần lễ"*.

Chúng ta cũng phải nhận thấy một điều là với Westmoreland, một chiến thắng quân sự dựa trên chiến thuật đẫm máu, coi thường sinh mạng binh sĩ chỉ có thể tạo nên một kẻ thù nguy hiểm chứ không tạo nên một thiên tài quân sự. Điều này cho thấy Cộng Sản Việt Nam thật sự tàn độc và coi thường sinh mạng binh sỹ. Đây không chỉ là điều ám chỉ mình Tướng Giáp công thành khiến "vạn cốt khô" mà nó còn ám chỉ bản chất không từ bỏ bất cứ một thủ đoạn nào của nhà cầm quyền Cộng Sản Việt Nam. Mục đích của Cộng Sản là lợi dụng xương máu của nhân dân để đem lại lợi ích cho Đảng mà không có chút tình người, tình Dân tộc nào ở đây. Tướng Westmoreland cũng khá sâu sắc khi dùng từ "formidable" vì nó có nghĩa như là sự khủng bố mà chính Cộng Sản Việt Nam gây ra cho nhân dân 2 miền.

Thứ hai, Để khẳng định thêm về việc coi thường sinh mạng chính Đồng chí mình trong cuộc chiến, mời các bạn đọc bức thư sau đây. Bức thư nói lên điều gì? Đó là một sự thật đau lòng:

Người Mỹ coi trọng sinh mạng con người và coi cuộc chiến tranh là một điều quy ước, còn Cộng Sản thì bất chấp cả việc dọn xác Đồng đội mình và lao vào cuộc chiến như một con thiêu thân bất chấp mọi thủ đoạn. Đây chính là sự thật đặng sau tấm mặt nạ "vì Nước vì Dân" của Đảng Cộng Sản. Đối với Đảng, sinh mạng người chiến sỹ, người Bộ Đội chỉ là một thứ đồ chơi!.

Bức thư ngỏ

* * *

Của Trung Tướng J.H.HAY Tư Lệnh Sư
Đoàn 1 Bộ Binh Hoa Kỳ.

Kính gửi,

Chỉ Huy Trưởng Công Trường 9
H.T.86500 YK.

Tôi xin báo cho ông biết: Trong trận
đánh ngày 20-3-1967 tại ấp Bàu Bàng,
Trung Đoàn Trưởng Trung Đoàn Q763 và các
Tiểu Đoàn Trưởng trực thuộc đã tự làm
giảm giá trị của mình bằng những hành
động không xứng đáng của một quân nhân.

Trong trận đánh này, với những đơn
vị trực thuộc và tăng phái các cấp chỉ
huy trên đã không hoàn thành được nhiệm
vụ mà lại rời bỏ chiến trường, bỏ lại vô
số đồng đội chết và bị thương.

Chúng tôi đã chôn cất xong các quân
nhân tử thương và đã chăm sóc những quân
nhân bị thương của đơn vị ông trong trận
đánh này.

Trung Tướng J.H.HAY
Tư Lệnh Sư Đoàn 1 Bộ Binh Hoa Kỳ

246-329-67

Trong khi sinh mạng của chính Quân đội Cộng Sản đã không được các cấp chỉ huy Cộng Sản coi trọng thì hãy nhìn "những kẻ ác ôn" Mỹ - Ngụy làm gì với Tù binh Cộng Sản:

Phái đoàn đến tham quan một lớp học trong giờ dạy Toán cho các tù binh Việt cộng. Đa số là các em độ tuổi 12 đến 16

Thứ ba, Người chiến sỹ là Bộ Đội Cộng Sản ra trận không chỉ bởi những thúc ép từ quê nhà bằng chính sách hộ khẩu và đấu tố đào ngũ mà còn ngay tại mặt trận họ bị bắt ép phải chết vì Đảng Cộng sản. Xin lấy một vài ví dụ:

BUY EBOOK - \$7.99

Get this book in print ▾

★★★★★
74 Reviews
Write review

Stalking the Vietcong: Inside Operation Phoenix: A Personal Account

By Stuart Herrington

the North Vietnamese tank

Go

About this book

▶ My library

▶ My History

Books on Google Play

Terms of Service

Pages displayed by permission of Random House Digital, Inc.. Copyright.

Result 1 of 1 in this book for the North Vietnamese tank crew chained to

207

had involved perhaps ten or twenty casualties on a side. Now, entire North Vietnamese regiments were being thrown into the battle with orders to hold onto the rural areas as long as possible. Some North Vietnamese units had even been told that they would be reinforced, when in reality, no reinforcements were available. In Hau Nghia, General Giap sacrificed regiments like companies. Elsewhere in Vietnam, An Loc for example, entire divisions were fed into the battle, suffering horrendous casualties. I saw one interrogation report on a North Vietnamese soldier who was the sole survivor of a three-hundred-man battalion that had been wiped out in an instant by a direct hit from a B-52 strike in a rubber forest near An Loc.

It was almost impossible for me as an American to comprehend the willingness of the North Vietnamese high command to sacrifice its men in so wanton and wholesale a fashion. Even though I felt that I understood the depth of the motivations of the individual Communist soldier, I still had to be in awe of his bravery and selfless willingness to sacrifice. In the streets of An Loc, for example, dead NVA tankers had been found chained to their knocked-out vehicles. Both the media and President Thieu's Ministry of Information had gleefully latched onto this story and cited it as proof that the North Vietnamese tank crews had been

BỘ ĐỘI BỊ XÍCH CHÂN CÙNG XE TĂNG T54 KHI TẤN CÔNG

Cuốn sách "***Stalking the Vietcong***" [5]. Tại trang 207 đã có hình ảnh và minh chứng cho việc Quân đội Cộng Sản đẩy những thanh niên vào những sợi xích chân bắt buộc họ phải hi sinh oan uổng vì Chủ nghĩa Cộng Sản.

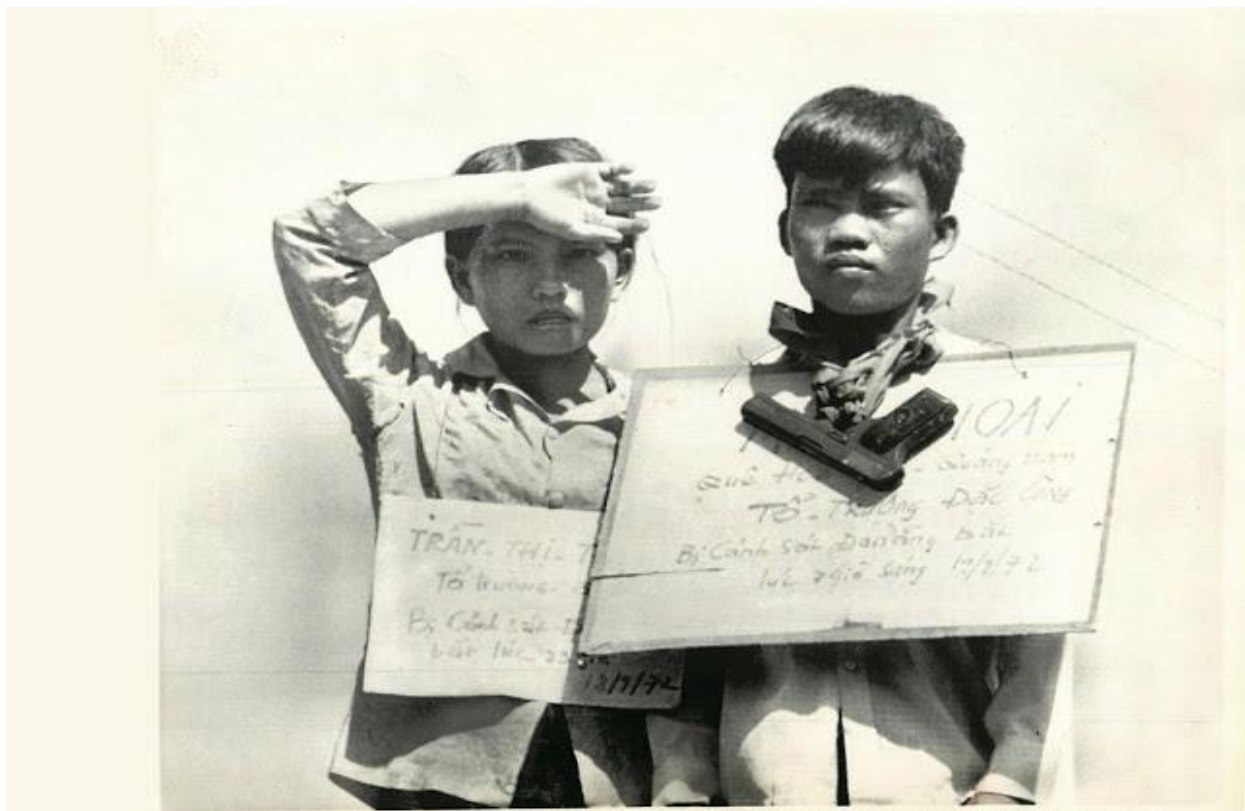
Cũng nói về việc cưỡng bức và lên dây cót tinh thần chiến đấu của các chiến sỹ Bộ Đội Cộng Sản, Đảng đã không từ bỏ bất cứ thủ đoạn nào. Trong cuốn "***Mặt trái của chiến tranh***" do Hội Văn nghệ Quân đội Nga xuất bản năm 1995 có viết tại trang 15: "*Các cuộc chiến đều đem lại đau thương và người ta thậm chí còn kích thích tinh thần người chiến sỹ bằng những liều thuốc. Người Đức dùng Ma túy tổng hợp, người Trung Quốc dùng thuốc tự chế tên gọi "Hùng tâm" mà sau này có dùng trong chiến tranh Việt Nam cho Quân đội Miền Bắc..."*

Thứ tư, Cũng là một hậu quả của "Sinh Bắc Tử Nam" đó là sau khi rút đi Quân đội Cộng Sản đã giết ngay chính thương binh của mình để kịp rút chạy với những hồ chôn tập thể.

Quân đội VNCH phát hiện một mồ chôn tập thể nhiều thương binh đã bị chỉ huy đồng đội tàn sát trước khi tháo chạy

Da Nang
1972

(NY19)DA NANG, Sept. 21--ON DISPLAY--Two young alleged terrorists stand on an outdoor stage in Da Nang, South Vietnam, recently following their arrest by police. Signs around their necks give their names and times of capture. An automatic pistol, found in the possession of the youth at right, hangs from his neck. Their arrests followed acts of terrorism against civilians in Vietnam's second largest city.(AP Wirephoto by Cable from Tokyo)(See AP AAA Wire Story)(chc51335str)1972

Và cũng không thiếu những em bé, những thiếu phụ còn đang mang thai bị đàng đẵng vào cõi chết

Bé gái bị Đàng xúi đi “Giải phóng” trên đường Trường Sơn

Các chị em nữ Tù binh Cộng Sản... Có em dưới 16 tuổi, khi bị bắt đã mang thai 6 tháng...

Thứ năm, nếu đọc lại những cuốn Hồi ký, những bài thơ của chính những chiến sỹ Cộng Sản cũng cho ta thấy rất nhiều trong số họ đã sớm nhận ra sự lừa đảo của Đảng Cộng Sản đã đẩy họ vào những ngày vô định, để chết cho Chủ nghĩa hoang tưởng và phi nhân tính.

Trong tác phẩm "Mai Lĩnh Chiến" – tác giả Nguyễn Hùng Kiệt cho biết một bài thơ của Sinh Viên Đại Học Tổng hợp Hà Nội: Nguyễn Quốc Dũng, Thiếu Úy Trung đội Trưởng (B Trưởng) của Sư Đoàn Sao Vàng thiện chiến Miền Bắc Quân Đội Nhân Dân Việt Nam nước VNDCCH.

Mời các bạn đọc bài thơ của **Thiếu úy Dũng** , bút hiệu **Huyền Trân, Sinh Bắc** gửi cho mẹ trước khi **Tử Nam** :

*"Từ buổi con lên đường xa mẹ
Theo anh em sang Lào, rồi dẫn bước vào Trung
Non xanh nước biếc chập chùng
Sớm nắng biển, chiều mưa rừng gian khổ*

*Tuổi thanh xuân cuộc đời như hoa nở
Vì hoà bình đâu có ngại gian nguy
Mấy tháng trời đêm nghĩ ngày đi
Giày vết gót, áo sờn vai sớm lạnh*

*Rừng Trường sơn núi đồi hiu quạnh
Mẹ hiền ơi con nhớ đến Quê mình
Khói lam chiều giàn mướp lá lên xanh.
Con bướm nhỏ, mái đình xưa, Ôi nhớ quá.*

*Và nơi đây trong cảnh người đất lạ
Nhưng một màu xanh vẫn một quê hương.
Vẫn bóng dừa xanh, vẫn một con đường
Con trâu về chuồng tăng thêm gợi nhớ*

*Đã qua rồi phút xa đầu bờ ngõ
Con nhìn ra, nào có giải phóng gì đâu?
Buổi chợ đông vui, đồng lúa xanh màu.
Mái chùa cong, bông hồi chuông tín mộ.*

*Lớp học tung tăng từng đàn trẻ nhỏ.
Đang nhịp nhàng vui hát bản đồng ca.
và bên này luống cải vườn hoa.
Đàn bướm nhỏ bảo nhau về hút mật.*

*Xóm dưới làng trên niềm vui ngây ngất
Sao người ta bắt con đốt xóm phá cầu
Phải gài mìn gây tan tác thương đau
Đã nhiều lần tay con run rẩy.*

*Khi gài mìn để rồi sau bỗng thấy
Xác người tung máu đỏ chan hoà
Máu của ai ? Máu của đồng bào ta
Của những người như con, như Mẹ
Để bao đêm mắt con trào lệ
Ác mộng về con trần trọc râu canh*

Chính những câu văn xót lòng đó đã nói lên một sự thật hãi hùng đó là “làm gì có giải phóng” mà chỉ có dối trá và man rợ mà thôi. Đó chính là lý do vì sao những Tù binh là Bộ Đội Cộng Sản đã không muốn quay về với Cộng Sản nữa:

III. THAY CHO LỜI KẾT

Kính thưa các Chú Bác là những người lính Quân đội Cộng Sản!

Đảng Cộng Sản vẫn tuyên truyền rằng người Mỹ xâm lược Việt Nam và tạo ra một chế độ “Ngụy” ở Miền Nam. Nhưng ngày nay với thông tin rộng mở thì sự thật đã hoàn toàn ngược lại những gì chúng cháu biết. Người Mỹ vào Việt Nam chỉ một mục đích giúp Miền Nam xây dựng một chế độ Dân chủ Tự do như người Mỹ vẫn đang làm tại Nhật, Tây Đức, Nam Hàn ... mà các Chú đều thấy kết quả sinh ra những nước dân chủ, tiên tiến và hiện đại ngày nay. Người Mỹ cũng không lấy của chúng ta bất cứ thứ gì từ đất đai cho đến tài nguyên như Trung

Cộng là ông bạn vàng của Cộng Sản Việt Nam đang làm. Vậy thì ai là Chân, ai là Ngụy hãn các Chú đều sáng suốt và nhận thấy rõ ràng.

Chính vì những lời tuyên truyền bịt bõm đó mà các Chú đã hy sinh tuổi thanh xuân của mình để cho ngày hôm nay con cháu của Đảng đê đầu cưỡi cổ lại chính nhân dân và cả các Chú. Đảng Cộng Sản đã lợi dụng tinh thần yêu nước của các Chú để bảo vệ cho Chủ nghĩa Cộng sản chứ không phải là mục đích Dân tộc. Đảng Cộng Sản đã dựng nên một tấm bị kịch, một kẻ thù giả tạo ở Miền Nam để đẩy các Chú vào chiến trường nhằm đem lại một Việt Nam hoang tàn, đổ nát và tràn đầy bất công ngày nay.

Thực tế đã chỉ ra rằng, Đảng Cộng Sản không hề biết quý trọng sự hy sinh của các chú mà chỉ lợi dụng các chú cho những lợi ích của Đảng. Đảng đã hô hào các Chú lên đường bảo vệ biên giới với Trung Cộng năm 1979, nhưng để đáp lại những hy sinh xương máu của các Chú thì Đảng lại xóa bia ghi chiến công của các Chú ở Lạng Sơn, không dám công khai vinh danh các Thương binh, Liệt sỹ chống Tàu để tránh làm mất lòng Trung Cộng. Tệ hại hơn, Đảng Cộng Sản còn đẩy các Chú canh gác đảo Gạc Ma cho Tàu Cộng bắn mà không cho các chú nổ súng chống giặc, Đảng còn bán những Thác Bản Giốc, Ải Nam Quan, Bãi Tục Lãm... là những nơi các Chú hy sinh xương máu để gìn giữ. Vậy ai là kẻ đã phản bội lại chính niềm tin và tình yêu nước của các Chú? Đó không thể là ai khác chính là Đảng Cộng Sản Việt Nam.

Thưa các Chú!

Cháu cũng có Bố là đồng ngũ như các Chú, cũng có Chú Bác người là Liệt sỹ, người là Thương binh như các Chú. Cháu biết rằng các Chú là những người yêu nước và rất chân tình. Nhưng các Chú cũng chỉ là nạn nhân của một Đảng Cộng Sản chuyên đi lừa dối để bắt người khác hy sinh cho Đảng mà thôi. Những năm tháng các chú "Xe dọc Trường Sơn" đi đánh người Mỹ và đánh chính đồng bào mình cho Đảng thì các con cháu của Đảng có ai đi Bộ Đội như các Chú đâu? Các Cô Chú có thể thấy con cháu của ông Lê Duẩn, ông Võ Nguyên Giáp, ông Trường Chinh... đều được đi học hành ở Liên Xô, Đông Âu... không có bất cứ ai vào Nam chiến đấu. Những lãnh đạo Đảng đã lợi dụng tinh thần yêu nước cháy bỏng của các Chú để cho con cháu của họ đi học để ngày nay họ ngồi ghế Viện Trưởng này nọ như con cháu ông Giáp, hay làm Giám đốc Ngân hàng như con cháu ông Duẩn... với tài sản hàng tỷ Usd mà số tiền lấy từ đâu các Chú cũng đã rõ. Còn các Chú thì sao? Hàng năm Đảng tổ chức chức cho một ngày gọi là ngày "Thương binh Liệt sỹ" nhưng đó không xứng đáng với những gì các Chú đã hy sinh cho Đảng để con cháu của họ được hưởng lợi.

Không ít các Chú đã từng cống hiến xương máu cho Đảng đê đầu cưỡi cổ nhân dân ngày nay cũng chính là nạn nhân của Đảng Cộng Sản. Chúng cháu được biết ở Hải Phòng có chú Đoàn Văn Vươn là một cựu Chiến binh nhưng bị Đảng cướp hết thành quả lao động, phá nhà và bắt chú Vươn phải vào tù cho quan chức Đảng chia nhau. Chúng cháu biết ở Hà Nội có chú Huỳnh Xuân Long, là một Thương binh bị Đảng cướp hết đất đai và dùng Công An đe dọa gia đình Chú. Chúng cháu biết có Chú Nguyễn Văn Hải tại Sai Gòn cũng là một cựu Chiến binh vì phanh phui những hành động bán nước của Cộng Sản cho Tàu mà bị đi tù mút mùa lệ thủy... Còn rất, rất nhiều trường hợp bà Mẹ Việt Nam anh hùng, gia đình Liệt sỹ, Thương binh mà chúng cháu thấy bị Đảng đánh cướp trắng trợn như ở Hải Phòng, Trịnh Nguyễn - Bắc Ninh, Vụ Bản

- Nam Định... Đó chính là nỗi đau không chỉ của các chú mà còn là nỗi đau của tuổi trẻ chúng cháu.

Hôm nay, nhân ngày của các Chú, chúng cháu xin có đôi lời gửi tới các Chú như là lời biết ơn đến tinh thần yêu nước, dám hy sinh của các Chú. Cháu viết bài này không phải cố tình khơi lại những tro tàn của cuộc chiến, cũng không phải bối mốt những vết thương còn mưng mủ trong lịch sử Dân tộc. Bài viết này chỉ góp phần trả lại sự thật lịch sử và cho mọi người dân Việt Nam thấy các Chú cũng là nô lệ cho giới lãnh đạo Cộng Sản bất nhân và bất nghĩa.

Đất nước chúng ta đang đứng trước họa xâm lăng từ Trung Cộng mà nguyên nhân chính xuất phát từ chính sách bán nước hại dân của Cộng Sản. Hơn lúc nào hết, các Chú Bác hãy thật sáng suốt nhận ra ai là kẻ lợi dụng xương máu của nhân dân Việt Nam trong đó có các Chú để vinh thân phì gia. Các Chú hãy động viên con em của mình đứng lên cùng tuổi trẻ chúng cháu vứt bỏ Chủ nghĩa Cộng Sản hoang tưởng và bán nước. Để từ đó chúng ta xây dựng lại Việt Nam tươi đẹp và tự do thật sự.

Kính chúc sức khỏe tới tất cả các Chú!

25/7/2013

Chú thích:

[1]. <http://www.hanhchinh.com.vn/forum/showthread.php?t=33483&page=1>

[2]. http://sachhiem.net/LICHSU/NXB_ST/NXBSuThat2.php

[3]. <http://danlambaovn.blogspot.com/2012/07/ong-gop-them-su-that-cho-bai-viet-nhung.html#.UCICfYRZNWs>

[4]. <http://www.amazon.com/Stalking-Vietcong-Operation-Phoenix-Personal/dp/0345472519>

Đặng Chí Hùng

danlambaovn.blogspot.com